

Nr 433

Av herr **Larsson, Lars, m. fl.**, om viss utredning angående stadshypoteks- och bostadskreditföreningarnas verksamhet.

Svårigheten att skaffa primär- och sekundärlån för den bostadsproduktion, varom statsmakterna varje år beslutar, är dels ett kapitalmarknadsproblem och dels en fråga av mera organisatorisk natur. F. n. förekommer en icke enhetlig behandling av låneärendena beroende på var bottenlånekrediten kan upptagas. Ett av kungl. bostadsstyrelsen fastställt avkastningsvärde ligger till grund för beräkning av bottenkrediten, därest denna kan placeras i t. ex. sparbanker eller generalpoststyrelsen. I sådant fall uppgår primär- och sekundärlånen till 70 % av avkastningsvärdet.

En allt större del av antalet bottenlån måste emellertid placeras i stadshypoteks- och bostadskreditföreningar. Därvid användes emellertid det fastigheten åsatta taxeringsvärdet som norm för belåningen, vilken för primär- och sekundärlån kan uppgå till högst 75 % av taxeringsvärdet. Detta innebär en försämring gentemot en belåning i sparbanker eller generalpoststyrelsen och medför dessutom i regel en fördröjning av hela slutbelåningen och därmed ökade kostnader.

Stadshypoteks- och bostadskreditföreningarnas normer i detta avseende regleras genom Kungl. Maj:ts förordningar 1953 nr 95—99. Vi anser det angeläget att den berörda förordningen ändras så, att även här berörda kreditinstitut i fortsättningen vid beräkning av bottenlån kan lämna dessa till 70 % av utav kungl. bostadsstyrelsen fastställt avkastningsvärde. Själva slutbelåningen av bostadsfastigheter har under de senaste åren decentraliserats till länsorgan. Då såväl stadshypoteks- som bostadskreditföreningarnas verksamhetsområden icke alltid sammanfaller med länsgränserna, föranleder detta i vissa fall administrativa svårigheter och fördröjer behandlingen av låneärendena.

Genom en förändring och effektivisering av de berörda kreditinstitutens organisation liksom åstadkommandet av enhetliga regler för bottenbelåningen skulle icke obetydliga vinster uppstå, ägnade att minska boendekostnaderna i nyuppförda bostadsfastigheter, varför vi föreslår,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en förutsättningslös utredning angående stadshypoteks- och bostadskreditföreningarnas verksamhet i syfte att dessa bättre skall kunna fylla sin funktion på bostadskreditmarknaden.

Stockholm den 27 januari 1960

Lars Larsson

Axel E. Svensson

Edvin Thun